BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIA „AP" SIBIIU

ANUL XVI. — No. 3190

6 pagini 3 LEI

Duminecă 23 Iulie 1939

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON Direcția 3.26.60
Administrația . . 3.26.60
Redacția . . . 3.26.69

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

Un omis:

Ilie Petrescu

Un om a fost neglijat: Ilie Petrescu.

Discuțiile, polemicile, agitația care au urmat ultimei reuniuni de box, au suferit toate de aceiaș lipsă: au vorbit prea puțin de Ilie Petrescu.

Reprosul acesta ni se cuvine și nouă.

Ni se cuvine însă în măsură foarte mică; dacă din coloanele gazetei ieșia permanent în evidență superioritatea lui Șerbănescu, comentariile noastre n'aveau decât un scop: acela de a rectifica — platonic — o decizie care nedreptățea profund pe cel ce fusese categoric mai bun: pe campionul României.

De aci neglijența cu care a fost înconjurat Ilie Petrescu, neglijență care a determinat articolul acesta reabilitatoriu.

Fiindcă, dacă meritul lui Șerbănescu este că, printr'o pregătire titanică a ajuns să-și păstreze după o partidă excepțională un titlu pe care l-a cucerit cu mai puține sacrificii fizice, elogiile către Ilie Petrescu trebue să fie deopotrivă de entuziaste.

Să nu uităm că Ilie a urcat ringul cu moralul dominat de amintirea ultimului său match cu același adversar: acela în care după șapte reprize de luptă egală, omul din față a trimis o dreaptă care a pus capăt bătăliei.

Să nu uităm că Ilie se afla după luni de zile de antrenament, risipă enormă de energie în vederea unei ciocniri în care avea să câștige acela cu mai multe rezerve la forță...

Să nu uităm apoi că înainte cu o zi de match, Petrescu a fost operat de un furnicul sub brațul stâng — retezându-i-se astfel o bună parte din resursele fizice și cauzându-i depresiunea morală a omului care nu se simte în plenitudinea mijloacelor sale curente.

Și, însfârșit, să nu uităm matchul. Să nu uităm bătălia aceia epopeică, ciocnirea acestor formidabili atleți, disputa uriașă, de exterminare care s'a angajat pentru un sceptru care nu e nici măcar de aur...

Vasile Șerbănescu a fost mai bun ca pumn, ca suflu, ca ușurință fizică.

Ilie Petrescu însă, cu un obraz spart, cu o arcadă deschisă, cu fața tumefiată a dominat în ambiție, rezistență și curaj.

Șerbănescu a lovit năpraznic, distrugător; au fost pumni care ar fi năruit mulți giganți europeni, dar Ilie Petrescu n'a căzut! N'a căzut și... a continuat să atace furibund.

Brav, tenace, granitic în rezistența sa, Ilie Petrescu a dus până la capăt un match pe care — inversând situațiile — ne întrebăm dacă Șerbănescu i-ar fi putut termina parcursul...

Decizia — pe care criticile obiective au redus-o la simpla valoare a unei înserări în scriptele federale — nu mai are importanță.

Din matchul de acum o săptămână noi am tras o concluzie: pentru bravura arătată în ring și pentru voința sa, care în împrejurări normale pot atinge culmi supraomenești, Ilie Petrescu are drept la un nou credit în boxul românesc: creditul unui al cincilea match cu Vasile Șerbănescu.

I-l va acorda, nu ne îndoim, și campionul României: este prea sportiv ca să-i refuze această ultimă încercare.

M. Silvian

D. ROUS

subsecretar de stat al sporturilor în Anglia

Din Londra se anunță existența unui proect pentru înființarea unui subsecretariat de Stat al sporturilor. Misiunea acestui subsecretariat ar fi coordonarea activității tuturor federațiilor.

Ziarele engleze complectează această știre cu versiunea numirii d-lui Rous ca subsecretar de stat al sporturilor. D. Rous este actual secretar general al federației engleze de football și e bine cunoscut la noi de când a însoțit echipa Angliei în turneul de pe continent.

Turul Franței

Pirineii au făcut primele victime

VERVAECKE, LITSCHI, MEULENBERG ȘI ÎNCA DOI ALERGATORI AU ABANDONAT „TURUL FRANȚEI" GALLIEN A PIERDUT 46 MINUTE ÎN ETAPA PAU — TOULOUSE

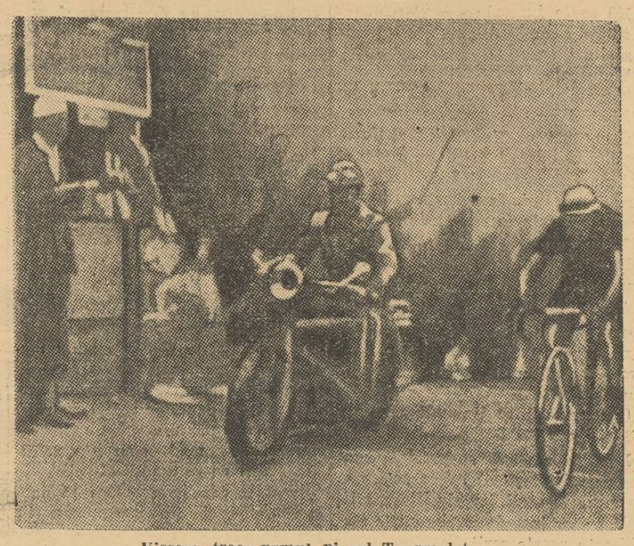

Vissers, trece prmul Piscul Tourmalet.

Romain Maes cade, pierde o oră, ajunge ultimul în clasamentul general la Salies de Beorn apoi... abandonează.

Paul Maye, abătut de căderea sa, a fost urcat pe bicicletă, totuși el va abandona etapa.

Au început Pirineii.

Colții Turului Franței...

Examenele care se vor da de aci încolo vor fi hotărîtoare...

Se înmulțesc abandonurile. Sprinteurii își pierd notorietatea. Marii cățărători, oamenii cu resurse fizice supraomenești, alergătorii cu rutină revin pe primul plan al întrecerii.

Etapa Pau — Toluouse, etapa care a inaugurat marea luptă a Pirineilor, s'a disputat într'o alură infernală. N'a fost o întrecere de viteză. A fost o luptă dramatică, bogată în faze variate, în întreceri de sprint, în dispute de tactică.

Vissers, favoritul Turului, a confirmat de data aceasta toate așteptările puse în el din prima zi a Turului.

Dela locul 23, pe care-l deținea înainte de Pirinei, Vissers a sărit la locul al 4-lea.

O performanță extraordinară, unică în analele Turului Franței.

Tricoul lui Vietto, care în etapa aceasta a pus în joc o nouă rezervă de energii, este amenințat.

Il va pierde?

Toți specialiștii răspund afirmativ la această întrebare.

A ABANDONAT VERVAEKE!

Pirineii sunt necruțători.

Pe munți, tinerii un pot rezista urcușurilor, bătrânii coboară cu greutate.

Etapa Pau — Toulouse a făcut prima victimă: Felicien Vervaecke.

Asul belgian a fost învins de grave dureri de rinichi.

Însoțitorii echipei belgiene prevedeau abandonul.

Felicen se plângea mereu de junghiuri în rinichi.

Etapa Pau — Toulouse i-a luat ultima rezervă de rezistență.

Vervaecke a abandonat.

ȘI ALTII

Odată cu el Litschi a renunțat și el să mai concureze.

Și alții. Eloi Meulenberg din echipa B a Belgiei, Le Dathower și Yvon Marie din echipa Franței de Vest.

VIETTO FARA ECHIPIER

La Barèges Vietto se afla în capul coloanei.

Avantajul său e prea mare.

Dacă va trebui ajutat.

Primul său coechipier, Bernarnoni este la 6 min. 45 sec. distanță.

Galateau la 8 min. 50 sec.

Yellamos la 9 minute.

NENOROCIRI, NENOROCIRI

Etapa a fost marcată de accidente...

(Continuare în pagina 4-a)

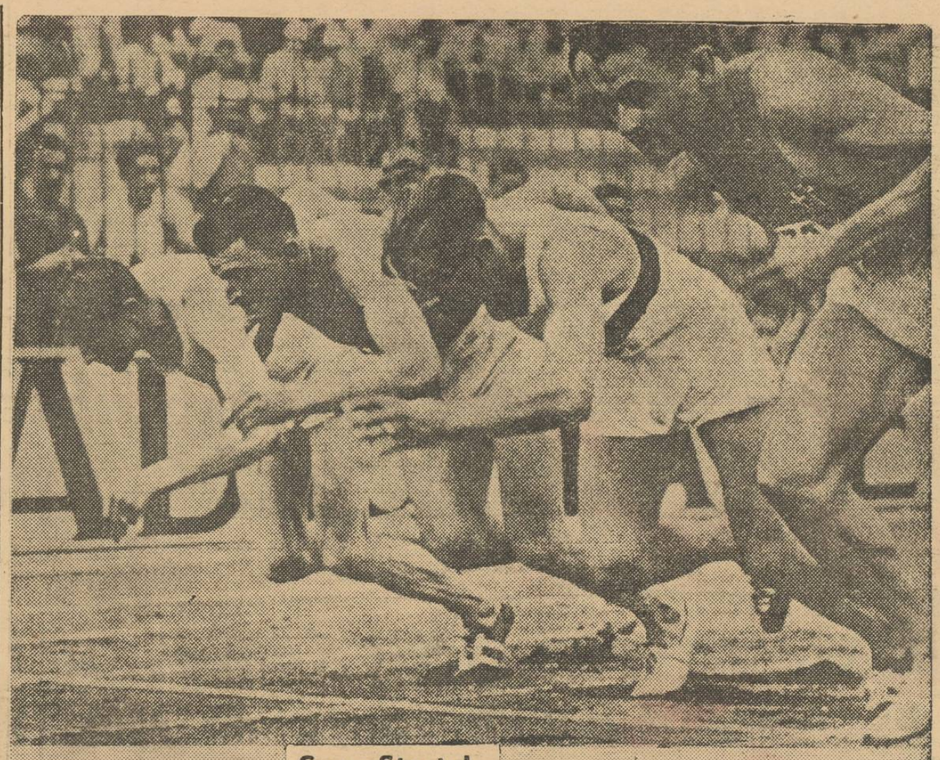

Sus: Startul
Stânga: In primul tur de pistă conduce Lanzi
Dreapta: Harbig învinge detașat, reușind un nou record mondial

RECORDUL LUI HARBIG

Subiecte de vacanță...

V'ați gândit vreodată ce randament ar putea da o echipă divizionară de la noi, întărită în linia de atac cu Piola și în poartă cu Olivieri?

Nu?!!?

Să fim sinceri, nici noi.

Dar — dela matchul Italia—România, — gândul acesta a preocupat, — obsedat putem spune, — pe un cunoscut președinte al unei și mai cunoscute grupări din Divizia B.

Și noaptea visa, bietul om, o astfel de echipă, care să promoveze într'un an, apoi să facă uid în juru-i nî lupta campionatului divizionar și — la sfârșit — să realizeze visul cel mare al tuturor sportivilor români: cucerirea Cupei Europei Centrale.

Dar să-l lăsăm pe prietenul nostru, să povestească singur cum a încercat să realizeze... acest vis:

— Când am văzut șuturile de tun ale lui Piola și salturile de panteră ale lui Olivieri, am înțeles că o echipă de club românească care ar avea în formație acești doi jucători ,ar fi invincibilă. M'am interesat și am aflat că cei doi italieni ar putea fi aduși în România, însă în schimbul a vreo... patru milioane. N'am găsit suma tocmai mare, față de perspectivele pe cari le-ar avea apoi echipa mea, dar nenorocirea era că nu aveam acești bani.

Am jucat la loterie, nimic. Am încercat să obțin sprijinul (și gologanii) unei bănci, degeaba!.. Și echipa cu Piola și Olivieri mă obseda.

Ce să fac?.. Ce să fac?..

Intr'o zi citesc într'un ziar un anunț care mă face aproape să leșin, nu altceva:

«D-na Agläița, procură partide bogate pentru cei dornici de căsătorie. Str. X, No. 7».

Asta e, dom'le îmi zic eu. Deoca nu m'așî însura? Dă-o 'ncolo de burlăcie. Mă însor, iau câteva milioane zestre și.., trăiască Piola și Olivieri!..

Mă duc deci la adresa indicată, cu inima palpitând și cu ziaru 'n mână.

— Ai venit taman la pont, maică. Am o bomboană de fată pentru d-ta nu al'ceva! îmi spune pețitoarea după ce îmi ascultă focul.

— Dar, coană Agläițo, — zic eu — ceva zestre are? Că de, timpurile sunt grele... pricepi d-ta...

— Are, mâncate-ar neica, are cinci milioane, cel puțin.

— Cât?

— Cinci milioane cel puțin. Vino, după masă la 5, la vedere, că vine și ea p'aici.

— Viu, coană Agläițo, viu precis.

(Continuarea în pag. 6-a)

Formula diviziei A.

Se impune o limpezire a situației

«Sunt necesare precizări în chestia campionatului național», iată ce strigă conducătorii de grupări de toate categoriile.

Au dreptate. A fost bine venită precizarea că formula anului 1939/1940 nu se va schimba. Bine venită în sensul că oamenii angajați în disputarea campionatului după formula în curs, își pot vedea liniștiți de treabă, se pot pregăti cu încredere și mai ales cu convingerea că vor fi feriți de orice aventură.

Aceiaș problemă se pune însă și pentru anul viitor.

De pe acum și în orice caz cât mai curând posibil trebue să se știe ce va deveni formula la sfârșitul anului viitor.

Precizarea aceasta este cu atât mai necesară cu cât ea este așteptată de toate cluburile cari desfășoară o activitate oficială indiferent de categoie.

Formula anului 1940/1941 nu interesează doar cele 12 grupări din Divizia Națională A ci toate cluburile afiliate la F.R.F.A.

Sunt oameni dispuși să investească sume importante în ameliorarea standardului grupării lor. Alții vor să facă achiziții, ca să promovze într'o categorie superioară, unii vor să schimbe cadrele, într'un cuvânt au proecte care urmează să aducă ameliorări în vederea trecerii într'o categorie superioară.

In momentul când intrarea în Divizia Națională A ar fi închisă, prin aplicarea proectului de formulă pe care l'am anunțat, în momentul când cadrul probei naționale ar fi limitat, toți oamenii din cluburile categoriilor mai mici n'ar mai putea vedea justificarea unor investiții și ameliorări.

Precizarea este necesară. Cu cât mai devreme cu atât mai bine.

OBS.

AUTOMOBILUL LUI LEONARDO DA VINCI*)

In publicația «La Lettura»», care apare la Milano, un inginer italian scrie un articol în care declară că japonezii ar fi reușit să construiască un automobil acționat printr'un mecanism cu resort și nu printr'un motor cu explozie. In concluzie, autorul susține — relevând problemele statice și dinamice în construirea unui automolil chiar când acesta nu este acționat printr'un motor cu explozie — că noul produs mecanic al industriei japoneze trebuie să fie considerat ca o inovație, poate decisivă, în tehnica transporturilor pentru viitor.

Invenția va interesa mai ales țările lipsite de carburant. In Europa, unde mecanismul cu resort este cunoscut în horologerie, s'ar putea ca automobilul cu resort să fie adoptat ca unul mult mai economic.

Mai ales că, după articolul publicat în «La Lettura», Europa deține întâietatea acestei invențiuni.

Leonardo da Vinci, considerat în lumina cercetărilor făcute în ultimii 50 de ani, ca unul dintre cei mai mari precursori în toate ramurile științei și activității tehnice, a fost preocupat și de invenția vehiculului mecanic.

In «Codex Atlanticus», una din cele mai prețioase piese ale muzeului «Ambrozzienne» din Milano, se poate vedea, la pagina 96, un desen al lui Leonardo da Vinci, suficient de distinct și pe care mai mulți biografi ai lui îl numesc «Automobilul lui Leonard».

In partea de sus a desenului se poate vedea automobilul. Șasiul este alcătuit din două elemente suprapuse, un șasiu de lemn pe 4 roți, atașat cu ajutorul unor curele.

Intre aceste două elemente, cu formă dreptunghiulară, este dispus un mecanism constituit din 2 roți dințate de un diametru egal și cu angrenaj. Pe roata stângă se poate vedea un resort tras de o curea, care pare îndreptată spre unghiul drept al șasiului. Axa roții dințate din stânga se prelungește în jos, până se îmbucă într'un trunchiu deabia indicat. Suporturile sunt menținute de roțile dinapoi, în timp ce arborele este legat de altă parte de șasiu, cu mijlocul a două curele transversale.

Cum pe vremea aceea se ignora tot ceeace presupunea mecanismul rotativ de caracter epicicloidal, întrebunțat astăzi pentru transmisia mișcării giratorii cu sistemul de dinți, axa poartă o roată în care se prinde o coroană angrenată pe roată. Cuplajul cinematic este evident.

Partea anterioară a mașinii ne arată schițarea unei mici roți ca și aceea a unei bare de direcție.

Acest desen al lui da Vinci permite să fie emise două ipoteze: sau automobilul, odată împins, transmitea mișcarea celor două roți dințate ca un dispozitiv destinat să puie în mișcare un resort, sau se poate presupune că roțile automobilului primeau impulsiunea motrice dela reporturile și roata cu coroană.

Studiind cel de al doilea desen în josul foii, care reprezintă aceiaș mașină văzută de sus, cu câteva ușoare modificări, ne dăm bine seama de mecanism, diversele elemente ale lui fiind indicate maip recis. Cele două roți dințate și celed ouă resorturi sunt dispuse simetric. In afară de acest lucru se observă prezența mai multor pârghii, care susțin axele roților și fixează resorurile. Se mai remarcă în plus două mici roți în parea inferioară a șasiului, a căror funcțiune ne apare ca foarte clară.

Fără îndoială desenul de jos demonstrează o mai mare precizie a ideilor lui da Vinci în ce privește transmisiunea cu resort.

Desenul din «Codex Atlanticus» permite să se tragă concluziile următoare: dacă se consideră transmisia mișcării roților dințate, roților mașinii, rezultă că: în timp ce roțile dințate se învârtesc într'un sens opus una celeilalte, cele două roți ale mașinii se învârtesc dimpotrivă în acelaș sens, adică în sensul drumului ce-ila u de parcurs.

Acest complex mecanic este, prin funcțiunea lui, și într'o formă embrionară elementul mecanic pe care-l numim astăzi diferențial și care permite a se obține într'o curbă o viteză inegală a celor două roți dinapoi ale

(Continuare în pag. 2-a)

*) *Acest articol a apărut în excelenta publicație «Ford».*

Un interview

D. MIHAIL SAVU

despre problemele natației

Recentele concursuri nautice au adus la marginea piscinei toată oficialitatea bucureșteană. Am putut astfel sta de vorbă cu d. Mihail Savu, președintele Federației de Innot și căpitan Mircea Bărzănescu, directorul Școlilor populare de natație. De numele celor doi conducători se leagă foarte multe din realizările natației naționale. Găsim deci interesant să redăm câteva fragmente din aceste convorbiri:

Intrebând pe d. Mihail Savu ce părere are de evoluția natației românești, d-sa ne-a spus:

— «Natația, este după părerea mea, cel mai complet sport din câte există.

Innotul nu este numai un sport, ci și o necesitate, pe care orice individ, trebue s'o cunoască.

Din această cauză, am luptat foarte mult ani dearândul pentruca să infiltrez societății nevoia de a învăța înotul.

După cum era și normal, m'am interesat în primul rând ca tineretul nostru să învețe să-și aprecieze acest sport.

La început, strădania mea n'a avut prea mult succes. Aceasta, din cauză că tineretul nu era încă deajuns de bine organizat. Anul acesta, cu ajutorul Străjii Țării, sper să-mi ajung scopurile mele, prin școlile de străjeri făcute special pentru a învăța înotul.

Intrebând apoi pe acest distins conducător ce părere are despre felul care trebuește predat înotul, d-sa ne-a răspuns următoarele:

— «Nu trebue uitat niciodată că înotul este un sport și nici decum o școală. Fiecare tânăr, învățând înotul, trebue să se simtă cât mai liber și nici decum îngreuiat de o obligație».

Despre calitatea înotului practicat de bucureșteni, d. Savu ne spune:

— «In ultmii ani, nautica bucureșteană, a progresat considerabil.

(Continuare în pag. 2-a)